

ZÁKLADY KABALY V DESETI ODDÍLECH

*Dopisy Eliphase Leviho jeho žáku M. Montantovi, uveřejněné v časopise
L'Initiation, ročník 1891.*

1. Všeobecná prolegomena

Vážený bratře,

dovolte mi, abych Vás takto oslovoval, neboť hledáte s upřímným srdcem pravdu a jste hotov nalezení pravdy přinést obět'. Pravda, skutečná podstata Bytí, není těžko k nalezení: je v nás a my jsme v ní. Pravda je jako světlo, které slepci stejně nevidí.

Bytí je. To je nepopíratelná a absolutně pravdivá věta. Exaktní ideou Bytí je vědění; jejím ideálním výrazem rozum; její činností je tvoření a spravedlnost.

Pravíte, že byste rád věřil. K tomu musíte vědění a pravdu milovat. Pravá víra je přemocnou přitažlivou silou, kterou úsudky o domnělém Nekonečnu přitahují lidského ducha. Jedině okultní vědy dávají jistotu, protože používají jako základ skutečnost a ne sny. Dávají v každém náboženském symbolu poznat Pravdu i omyl. Pravda je všude stejná, omyl se různí podle místa, času a osobnosti.

Jsou tři takové okultní soustavy: kabala, magie a hermetismus. Kabalu, čili hebrejskou tradici, bychom mohli nazvat matematikou lidského myšlení. Je to algebra víry. Světu dává myšlenku, zřetelnost a přesnost čísel, duchu dává neomylnost v mezích lidských schopností, a srdci hluboký klid. Magie, čili věda mágů, měla ve starověku své představitele v žácích, a snad i naukách Zoroasterových. Je to znalost tajných a zvláštních přírodních zákonů, využívajících a vytvářejících skryté síly, přirozené nebo umělé magnety, existující též mimo svět kovů. Je to zkrátka věda o magnetismu v Universu. Hermetismus je věda o přírodě, kterou shrnul svět starověku ve svých hieroglyfech a symbolech. Je to hledání životního principu s touhou dokonat Velké dílo. Úsilí člověka o to, aby sám mohl vytvářet božský oheň přírody, který plodí a znovuoživuje veškeré bytosti.

To jsou předměty, které chcete studovat. Jejich obsah je nezměrný, ale principy jsou tak jednoduché, že jsou uzavřeny a obsaženy ve znacích čísel a písmen svaté abecedy. „*Je to Herkulova práce, podobající se dětské hře,*“ praví mistři svaté vědy.

Žádoucím předpokladem tohoto studia je přesnost úsudku a naprostá duchovní nezávislost. Člověk se musí zbavit veškerých předsudků a každé zaujatosti. Proto praví Kristus: „*Nebudete-li jako neviňátka, nevstoupíte do Království Božího,*“ tj. do království vědění.

Nejprve začneme s kabalou, pro níž mám toto rozdělení:

Berešit, Merkava, Gematrie a Temura.

Ve znamení svaté vědy atd.

2. Kabala: účel a metoda

Při studiu kabaly máme usilovat o hluboký mír ducha a srdce. Duševní klid je výsledkem jistoty, mír srdce dílem trpělivosti a víry. Vědění bez víry vede k pochybnostem, víra bez vědění se stává pověrou. Vědění spolu s vírou dává jistotu. Chceme-li je v sobě spojit, nesmíme je zaměňovat.

Předmětem víry je hypotéza. Ta se stane jistotou, když se objeví na základě evidence, tj. bezprostředně zřejmé pravdy, nebo je potvrzena vědeckým důkazem. Věda konstatuje skutečnosti. Z opakování skutečností vyvozuje zákony. Všeobecně platné ztotožňování se skutečností při působení té nebo oné síly dokazuje existenci (a platnost) zákonů. Rozumné zákony jsou nutně volené, chtěné a řízené rozumem. Jednotnost v zákonech předpokládá jednotnost zákonodárného rozumu. Tento nejvyšší rozum, který jsme vzhledem k Jeho viditelnému dílu nuceni připustit, který však současně nemůžeme nijak definovat, nazýváme - Bohem!

Můj dopis obdržíte; to je bezprostředně zřejmou skutečností. Poznáte mé písmo a mé myšlenky, a z toho usoudíte, že jsem to já, kdo dopis psal. To je rozumová hypotéza; potřebnou hypotézou je, že vůbec někdo tento dopis napsal. Není žádný rozumný důvod domnívat se, že je rozumová hypotéza mylná a klamná. Přijmete-li to bezdůvodně, utvoříte velmi pochybenou hypotézu. Pokud bychom však chtěli tvrdit, že tento dopis spadl z nebe, vytvořili bychom hypotézu absurdní a nesmyslnou.

Podle názoru kabalistů získáme tento postup:

Evidence (bezprostředně zřejmá pravda)

Vědecký důkaz	Jistota
Nutná hypotéza	
Rozumová hypotéza	Pravděpodobnost
Pochybená hypotéza	Pochybnost
Absurdní hypotéza	Omyl

Neodkloní-li se od dokázaných principů, získá duch neomylnost přesně určeného druhu, protože přitaká tomu, co ví, věří v to, co nutně musí přijmout, připouští pouze rozumem prověřené mínění. Pochybná mínění zkoumá a nesmyslné domněnky odmítá.

Podstata *kabaly* tkví v tom, co Mistři nazývají dvaatřiceti cestami a padesáti branami. Dvaatřicet cest je dvaatřicet absolutních a skutečných idejí, vyjádřených v deseti číslech a dvaadvaceti písmenech hebrejské abecedy.

Jsou to:

ČÍSLA

1. Nejvyšší moc	6. Krása
2. Absolutní moudrost	7. Vítězství
3. Nekonečný rozum	8. Věčnost
4. Dobrota	9. Plodnost
5. Spravedlnost nebo přísnost	10. Skutečnost

PÍSMENA

<i>Alef</i>	otec	<i>Lamed</i>	oběť
<i>Bet</i>	matka	<i>Mem</i>	smrt
<i>Gimel</i>	příroda	<i>Nun</i>	zpátečnictví
<i>Dalet</i>	zákonodárná moc	<i>Samech</i>	všeobecná podstata
<i>He</i>	náboženství	<i>Ajin</i>	rovnováha
<i>Vav</i>	svoboda	<i>Pe</i>	nesmrtelnost
<i>Zajin</i>	vlastnictví	<i>Cade</i>	stín a reflexe
<i>Chet</i>	rozdělení	<i>Kuf</i>	světlo
<i>Tet</i>	rozumnost	<i>Reš</i>	vděčnost
<i>Jod</i>	pořádek	<i>Šin</i>	jednotnost
<i>Kaf</i>	síla	<i>Tav</i>	syntéza

3. Použití metody

V minulém oddíle jsem hovořil o dvaatřiceti cestách. Později pojednám o padesáti branách. Ideje, vyjádřené čísly a písmeny, jsou nepopiratelnou realitou. Člení se a spojují jako čísla. Logicky přecházíme od jednoho k druhému. Člověk je synem ženy, žena však vychází z muže jako čísla z jedničky. Žena symbolizuje přírodu, příroda zjevuje zákonodárnou moc, tvoří náboženství, která slouží jako základ svobody a která činí člověka pánem nad sebou samým i nad Universem.

Vezměte hru tarokových karet a sestavte z nich dvě řady po deseti kartách. Uvidíte všechny obrazce, vysvětlující písmena. Dále spatříte výklad čísel od jedné do desítky ve čtyřnásobné obměně. Tarok čili *tarot* je obsažen v hieroglyfické knize *dvaatřicet cest a krátké vysvětlení k němu* naleznete v knize, připisované patriarchovi Abrahámovi, která se nazývá *Sefer Jecira*.

Učený Court de Gebelin objevil jako první význam *Tarotu*, který je klíčem k hieratickým hieroglyfům. Symboly a čísla k tomu jsou obsažena v prorocích Ezechielově a sv. Jana. Bible je knihou inspirovanou, Tarot je kniha inspirující. Nazývá se též *Kolo*, latinsky *Rota*; odtud *tarot*, ale i *Tóra*. Staří rosikruciani ji znali a markýz de Suchet o ní hovoří ve své knize *Illuminaten*.

Na tuto knihu navazují naše karetní hry. Španělské karty nesou ještě důležitější znaky původního *Tarotu*. Používá se jich ke hře *Lombre*, což vlastně znamená *L'Hombre*, hru muže nebo člověka. Je to vlastně podvědomá upomínka na původní použití tajemné knihy, která obsahovala zaslíbení a příkazy všech Božských bytostí.

Nejstarší tarokové karty byly jistým druhem medailí, kterých se později používalo jako talismanů. *Clavicula*, tedy malý klíč Šalamounův, se sestával z šestačtyřiceti talismanů, na nichž se nacházelo dvaasedmdesát symbolických obrazců, odpovídajících hieroglyfickým znamením *Tarotu*. Tyto obrazce, mnohokrát písaři pozměněné, lze dosud nalézt ve starých rukopisech *Clavikulae*, které jsou uloženy v pařížské *Bibliothèque nationale* a v knihovně *Arsenalu*.

Skutečně autentické jsou však jenom ty rukopisy Claviculae, které dávají řadu třiceti šesti talismanů a sedmdesáti dvou tajemných jmen. Ostatní, byť by byly sebestarší, obsahují jen sebeklamy černé magie. Bližší vysvětlení lze nalézt v mé knize *Rituel de Haute Magie*.

Ve znamení svaté vědy zcela Váš

Eliphas Levi

4. Kabala I.

Vážený bratře,

Berešit znamená *Genesis* čili *Stvoření*. Merkava znamená *vůz* v narážce na vůz a tajemná zvířata v proctvích Ezechielových. Berešit a Merkava obsahují vědění o Bohu a světě. Říkám „*vědění o Bohu*“, a přesto je pro nás Bůh zcela neznámý. Jeho povaha se úplně vymyká našemu bádání. Absolutní princip Bytí a všech bytostí nelze zaměňovat s Jeho tvořením. I když tvrdíme, že Bůh existuje, nemůžeme říci, že je Bytím nebo nějakou bytostí. Veškeré rozumové úsilí je tu marným a oprošťuje nás navždy od veškerého modlářství. (?? vážně bych chtěl vidět originál – Zariatnatmik)

Přítom je Bůh absolutním postulátem celé vědy, absolutně nevyhnutelnou hypotézou, která je základem veškeré jistoty. V následující větě vystavěli naši staří Místrů na vědeckém základu tuto konkrétní hypotézu víry:

„*Bytí je. V bytí je život.*“

Život se projevuje pohybem. Pohyb trvá s pomocí sil rovnováhy. Harmonie není ničím jiným, než výsledkem analogie a vyrovnávání protikladů. V přírodě vládne současně neproměnný zákon a neomezený pokrok.

Exaktní pozorování fyzického světa nám ukazuje věčnou proměnu forem a nezničitelnost substance. Metafyzika odhaluje analogické zákony a skutečnosti, ať už v intelektuálním nebo morálním světě. Na jedné straně ukazuje neproměnnost pravdy, na druhé fantazii a mýtus; na jedné straně dobro, které je pravdou, na druhé zlo, které je lži. Na těchto protikladech je založena síla úsudku a ctnost. Ctnost se skládá z dobroty a spravedlnosti. Jako dobrota je ctnost shovívavá, jako spravedlnost přísná. Dobrotivá, protože spravedlivá, spravedlivá, protože dobrotivá – a právě proto krásná.

Tato velká harmonie ve fyzickém a morálním světě, která v sobě samé nemůže mít vyšší příčinu, zjevuje a dokazuje existenci neproměnné moudrosti jako principu a věčného zákona, a stále činné tvůrčí inteligence. Na této moudrosti a inteligenci, které jsou navzájem nerozlučně spjaty, spočívá nejvyšší moc, kterou staří Izraelité nazývali Korunou (*Keter*). Korunou, ne králem, protože představa krále by v sobě obsahovala představu modly.

Pro kabalisty je nejvyšší mocí Koruna Universa a veškeré stvoření je říší a vlastnictvím této Koruny. Nikdo nemůže dát to, co nemá, a my můžeme z toho, co se v účincích projevuje, pouze předpokládat příčinu jako působící sílu. Bůh (Nejvyšší a prvá emanace) je tedy Moc čili nejvyšší Koruna – Keter, která v sobě obsahuje veškerou rozumovou sílu a všechny ideje, vytvářené nejvyšší intuicí. Spočívá na neproměnné pravdě (*Chochma*) a tvůrčí inteligenci (*Bina*). Je v něm obsažena nejvyšší dobrota (*Chesed*) a spravedlnost (*Gebura*), které se spojují v ideál krásné souměrnosti, harmonické krásy (*Tif'eret*). V něm je stále přítomen vítězný pohyb (*Necach*), hmotný princip, a velký věčný klid (*Hod*) – schopnost vývoje, princip síly. Jeho vůle je věčné plození (*Jesod*) a jeho říše (*Malchut*) Nekonečno, obydlí světy.

Zadržme: známe Boha.

Cele Váš ve znamení svaté vědy

Eliphas Levi

5. Kabala II.

Vážený bratře,

toto dosažitelné poznání Božství, sestavené podle deseti číslic, z nichž se všechna čísla skládají, obsahuje celou metodu kabalistické filosofie. Tato metoda zná dvaatřicet prostředků či nástrojů poznání, které nazýváme dvaatřiceti cestami, a padesát předmětů, na něž se může věda, nazvaná *Padesát bran*, vztahovat. Univerzální syntetická věda je jako chrám, k němuž vede dvaatřicet cest a do kterého lze vstoupit padesáti branami.

Číselná soustava, nazývaná též dekadická nebo decimální (podle řeckého *deka* a latinského *decem*), protože vychází z čísla 10, skýtá analogickou cestu. Činí to poměrnou podobností, přesnou klasifikací všech druhů lidského poznání atd. neznám nic duchaplnějšího, logičtějšího a přesnějšího. Vyjdeme-li z 10 absolutních pojmů, idejí Bytí v Božském, metafyzickém a přírodním světě, opakuje se tato dekáda třikrát, a tak dostáváme třicet analytických nástrojů. Připojíme-li k nim sylepsi a syntézu, tj. přirozenou jednotu, která se v duchu sama vtiskuje, získáme úhrnem dvaatřicet cest. Padesát bran je kvalifikace všech bytostí nebo věcí v pěti řadách desítek, které obsahují veškeré dosažitelné poznání.

Nestačí však nalézt exaktní matematickou metodu: aby byla dokonalá, musí být *heuristická*, musí být prostředkem, umožňujícím odvozovat přesně všechny možné dedukce, které nám mohou přinést nové poznatky a rozvíjet ducha, aniž by cokoli bylo ponecháno náladám a fantazii. Tento prostředek dává *Gematrie* a *Temura*, která

je matematikou idejí. Kabala má totiž svou geometrii idejí, svou algebru filosofie, svou trigonometrii analogií. Tak nutí do jisté míry přírodu, aby ji odhalila svá tajemství.

Když jsme prošli nástinem těchto vznešených tajemství, můžeme přejít k posledním zjevením transcendentální Kabaly a studovat pramen a základ všech dogmat v *Šem ha-memforaši*, to znamená „*vysloveném jménu Božím*“.

To tedy, milý příteli, by bylo studování. Nezálekněte se toho! Mé dopisy jsou krátké, ale představují stručné výtahy, které málo slovy mnoho praví. Abych Vám poskytl čas k přemýšlení, psal jsem dosud stále s delšími přestávkami. Přejete-li si, budu psát častěji.

Naplněn upřímným přáním být Vám prospěšný, zůstávám

ve znamení posvátné Vědy cele Váš

Eliphas Levi

6. Kabala III.

Vážený bratře,

Bible dává člověku dvě jména. První, Adam, znamená „*učiněný ze země*“, tedy „*pozemský muž*“, druhé, Henoch, znamená „*Božský*“ nebo „*k Bohu povznesený*“. Podle Geneze pravý Henoch vyznával prapřincip věcí, a tento Henoch byl zaživa vzat do nebe, když předtím do dvou kamenů, které známe jako „*sloupy Henochovy*“, vytesal základní elementy náboženství a vědění.

Tento Henoch však není osobou, nýbrž personifikací lidstva, které prostřednictvím náboženství a vědění bude povzneseno k vědomí nesmrtnosti. Věkem, který jsme si zvykli označovat Henochovým jménem, nastalo na zemi uctívání Boha, vzniklo kněžství s písmem a hieratickými vědami, a byl to rovněž počátek civilizace.

Ducha civilizace, kterého Izraelité personifikují v Henochovi, nazývali Egypťané Trismegistem a Řekové Kadmem. O svém Kadmovi ostatně Řekové vyprávějí, že viděl, jak kameny ke stavbě královského hradu v Thébách zvukem Amfionovy lyry oživily, vznášely se na svá místa a samy se k sobě kladly.

Nejstarší svatá kniha, kterou Vilém Postel nazývá *Genesis Henochova*, je původním zdrojem kabaly, Božské a zároveň lidmi nesené tradice. V této knize se nám v celé své vznešené prostotě ukazuje zjevení nejvyšší inteligence, které se odhaluje rozumu a lásce člověka k Bohu, věčný zákon, kterým se řídí nezměrný prostor, čísla v nezměrnosti, nezměrnost v číslech, poezie v matematice a matematika v poezii.

Kdo by uvěřil, že kniha, která obsahuje inspiraci pro všechny náboženské teorie a symboly, se nám dochovala v podobě hracích karet? Ale Court de Gebelin učinil tento objev v minulém století, a všichni, kteří se symbolikou těchto karet zabývali, to uznali.

Abeceda a deset číselných znaků – existuje něco jednoduššího? Když k tomu přidáme ještě znaky čtyř kardinálních bodů na nebi, totiž čtyř ročních dob, získáme hlavní obsah knihy Henochovy. Každé znamení je totiž symbolem jedné absolutní ideje – podstaty. Podoba každé číslice a každého písmene má svůj matematický základ a svůj hieroglyfický význam. Ideje, nerozlučně spjaté s čísly, sledují podle sčítání, násobení, dělení atd. početní úkony, a dosahují tak jejich přesnosti. Kniha Henochova je tedy aritmetikou myšlenek.

Ve znamení svaté vědy

cele Váš

Eliphas Levi

7. Kabala IV.

Vážený bratře,

Court de Gebelin viděl ve dvaadvaceti klíších *tarotu* předvedení egyptských mysterií a připisoval jejich objev Hermovi nebo Mercuriovi Trismegistovi, který byl též nazýván *Thowt*.

Jisté je, že se s hieroglyfy tarotu setkáváme na staroegyptských stélách. Rovněž je jisté, že znaky této knihy byly zobrazeny přehledně v reliéfech a rytinách na čtyřhranných kamenných sloupcích nebo kovových tabulích, jakou byla např. tabule Isidina v Bembo. Objevovaly se však také na kamejích a medailích, z nichž se pak stávaly talismany.

Jeden z mých přátel mi takový talisman přivezl z Egypta. Tento talisman představuje dva spojené kruhy, které se na francouzských kartách nazývají „*le deux de derniers*“. Je to figurální zobrazení polarizace a rovnováhy, že totiž harmonie vzniká z analogie protikladů. Na starých francouzských tarokových kartách se tento symbol nalézá v podobě S.

Na mé medaili je reliéf stářím málo zřetelný. Celek má velikost pětifranku, polární kruhy jsou zde naznačeny lotosovými květy, obklopenými věncem paprsků. Astrální proud, jenž současně přitahuje a odtahuje oba polární středy, je tu symbolizován kozlem z Mendesu, který se nalézá mezi zmijemi, podobnými hadům na holi boha Herma, latinsky Merkura. Na rubu medaile potom vidíme adepta – egyptského kněze, který se nachází, tak jako na lícní straně kozel, mezi dvěma kruhy rovnováhy Universa, a který vede kozla po silnici, lemované stany. Kozel se stal krotkým pod holí člověka, spějícího k Bohu.

Deset číselných znaků, dvaadvacet písem abecedy a čtyři astronomická znamení ročních dob jsou základem kabaly. Dvaadvacet písmen a deset čísel dává dvaatřicet cest knihy *Sefer jecira*. Zbývající čtyři znaky se vztahují k *Merkavě* a *Šem ha-memforaši*. Je to prosté jako dětská hra, a přece komplikované jako nejtěžší problémy vyšší matematiky; prosté a přece nepoznatelné jako pravda a příroda.

Čtyři astronomická znamení jsou zachována v postavách čtyř sfing a čtyř zvířat v prorocství Ezechielově a sv. Jana.

Ve znamení svaté vědy
cele Váš
Eliphas Levi

8. Kabala V.

Vážený bratře,

znalost kabaly činí pochybnost ve věcech náboženství nemožnou. Smiřuje rozum s vírou a ukazuje, že všeobecné dogma, ať je formulováno jakýmkoliv způsobem, vychází všude ze stejných principů. Stává se nejčistším výrazem touhy lidského ducha po povznesení k Bohu, pokud je tento duch danou vírou osvěcen.

Znalost kabaly dává pochopení pro potřebu duchovních cvičení, spjatých s náboženstvím, která poutají pozornost, posilují vůli. Kabala vrhá stejnoměrné světlo na všechny kultury. Dokazuje, že nejúčinnějším ze všech kultů je ten, který přibližuje Božství k člověku, umožňuje je spatřit, dotknout se jej a do jisté míry ho v sobě ztělesnit.

Snad je jasné, že zde mám na mysli katolické náboženství. Tak, jak se na něj obvykle pohlíží, vyhlíží toto náboženství jako nejnesmyslnější ze všech. To je však jen zdání, neboť právě tato víra je ze všech nejzahalenejší. Jak je Vám známo, v evangeliu je zmínka o tom, že se chrámová opona v hodině Kristovy smrti roztrhla. Veškerá dogmatická práce církve v průběhu staletí směřovala k tomu, aby byla utkána opona nová.

Kněží svatostánku, protože se chtěli stát jeho pány, ztratili již dávno klíč k zasvěcení. Přesto je svaté dogma účinné. Ve svých knihách jsem několikrát vyslovil mínění, že křesťanský katolický kult je pouze vyšší magií, organizovanou a řízenou symbolikou a hierarchií. Je to soustava pomocných prostředků, které slouží při lidské slabosti k upevnění vůle k dobru. Skutečně v něm nic neschází, ani chrám s tajuplným přítímím, ani kadidlo, které uklidňuje a současně přivádí do stavu vytržení, ani dlouhé monotónní zpěvy, které ukolébávají mozek do polosomnambulního stavu. Dogma, jehož nejasné formule přivádějí rozum k zoufalství, tvoří překážku drzosti nezkušené a nerozvážené kritiky. Nedostatečně hlubokým jeví se obsah dogmat o Nekonečném. Bohoslužba, která se koná v řeči, již převážná část věřících nerozumí, povznáší myšlenky modlícího se do vyšších sfér a dává mu v modlitbě to, co požaduje jeho duch a srdce.

Zdá se to paradoxní, tvrdím-li, že katolické náboženství je jediným přirozeným, a přece je to pravda, protože jenom ono plně uspokojuje přirozenou potřebu člověka v jeho náboženském citění.

Ve znamení svaté vědy
cele Váš
Eliphas Levi

9. Kabala VI.

Vážený bratře,

je-li křesťansko-katolické dogma kabalistické, musíme ovšem totéž tvrdit o dogmatech starověkých panteonů. Legenda o Krišnovi, jak ji podává *Bhagavadgíta*, je skutečným evangeliem, podobným našemu, ale jednodušším a velkolepějším. Deset inkarnací Višnuových odpovídá deseti sefirám kabaly a tvoří v určitém slova smyslu úplné zjevení, podobné tomu, které známe my. Usire, řecky Osiris, který byl usmrčen svým bratrem Sutechem a znovu vzkříšen Isidou, je Židy neuznávaným Kristem, uctívaným později v osobě své matky. Antigona je právě tak čistým typem Božské ženy, jako Marie. Po dobrovolném sebeobětování vítězí dobro nad zlem.

Obřady samotné jsou vždy symbolické a přenášejí se z jednoho náboženství do druhého. Tiáry, mitry, dlouhá kněžská roucha jsou ve všech náboženstvích. Mohlo by se zdát, že je to zbytečné, ale byl by to omyl. Pravdou zůstává, že existuje jediné lidstvo a jediné náboženství, pokračující a přece stále totéž, byť se neustále proměňuje. Pokud Egypťané mají pro Krista jméno Usire, Skandinávci Usira přejmenovali na Baldra. Ten byl usmrčen vlkem Hödem, ale Jeurisem Odin jej znovu probouzí k životu a Valkýry mu ve Walhalle podávají meth.

Skaldové, druidové a bardové opěvují vzkříšení Taranise, a rozdělují svým věřícím svaté jméla, tak jako my o slunovratu svěcené ratolesti, a uctívají inspirované panenství kněžek z Ile de Sein.

Můžeme tedy vědomě a rozumně plnit povinnosti, které nám ukládá naše náboženství. Duchovní cvičení jsou vzájemně se posilující s určitým úmyslem opakované úkony. Proto je užitečné vykonávat je, protože jimi posilujete svou vůli: jsou gymnastikou, jejímž prostřednictvím postupujete k duchovnímu cíli, jehož chcete dosáhnout. Magické obyčeje a magnetické tahy mají stejný účel a dávají analogické, ale méně dokonalé výsledky, jako náboženská cvičení.

Kolik lidí má energii, aby činili to, co chtějí a co by činit měli? Ale přesto existuje mnoho žen, které se bez váhání věnují těžké a namáhavé službě ošetřovatelské a výchovné. Kde k tomu berou sílu? V neustále opakovaných duchovních cvičeních, ve víře. Modlí se denně svůj růženec, klečí na modlitbách a zpytují své svědomí.

Zcela Váš ve znamení svaté vědy

E. L.

10. Kabala VII.

Vážený bratře,

náboženství není nevolnictvím, uloženým člověku. Je to opora, které se mu dostává. Kněžské kasty se odedávna snažily obchodovat a proměnit ji v nesnesitelné břemeno. Evangelické dílo Ježíšovo mělo oddělit náboženství od kněží nebo jim alespoň vykázat příslušné místo: učinit kněze nástrojem a sluhou náboženství; lidu dalo svobodu svědomí a rozumu.

Důkaz naleznete v podobnosti o milosrdném Samaritánovi, ve výroku „*Zákon je utvořen pro člověka, a ne člověk pro zákon*“, nebo obdobný „*Běda vám, kteří břemena kladete na bedra druhých, a sami ani prstem nepohnete*“. Oficiální církev se prohlašuje za neomylnou, ale *Apokalypsa* je přitom kabalistickým klíčem k evangeliím. V křesťanské tradici vždy existovala církev okultní, která sice nutnost oficiální církve uznávala, ale sama podávala výklad dogmat diametrálně odlišný od obvyklého.

Templáři, rosikrucianti, svobodní zednáři vyšších stupňů, ti všichni náleželi již před francouzskou revolucí k této církvi, jejímiž apoštoly se stali Martines de Passqually, Louis-Claude de Saint-Martin a paní Barbora Juliana Krüdenerová. Charakteristické pro tuto školu je, že se stranila veřejnosti a nikdy nevytvořila nějakou sektu.

Hrabě Joseph de Maistre, tento skutečný katolík, velice sympatizoval s martinisty a hlásal regeneraci dogmat pomocí Světla, které vyzařovalo z chrámů okultismu. I dnes existují horliví kněží, zasvěcení do starého učení. Není to tak dlouho, co zemřel biskup, který mě požádal o sdělení kabalistických tajemství. Žáci Saint-Martina se zajímali o staré filosofy. Ježíš pravil, že kvásek na dně nádoby, obsahující těsto, musí zůstat skryt, aby mohl v tichosti pracovat, až nastane v celém těstě kvašení. V těstě, které se má stát chlebem.

Zasvěcenec může ve vší upřímnosti praktikovat náboženství, v němž se zrodil, protože všechny jeho obřady symbolizují jedno a totéž dogma. Své srdce však má otevřít jen Bohu samotnému, protože není povinen nikomu skládat účty ze své vnitřní víry. Žádný kněz nemůže posoudit to, čemu ani papež nerozumí. Vnější znaky zasvěcence jsou skromné vědění, tichá přívětivost, pevnost charakteru a neproměnná dobrota.

Ve znamení svaté vědy cele Váš

E. L.

(z knihy Papus: **Kabala**, vydané nakl. VOLVOX GLOBATOR; anonymní překlad německé verze pořízené prof. J. Nestlerem upravil Nikolaj Savický)

אבלם